

danne, som allerede findes i bestaaende Lønningslove, dels saadanne, som ere foreslaaede i de Rigsdagen foreliggende Lovforslag.

1ste Exempel. En Officer ansættes som Premierlieutenant i 25 Aars Alderen, staaer 4 Aar i hver Gageclasse som Premierlieutenant, bliver Capitain i 37 Aars Alderen, staaer 4 Aar i hver Gageclasse som Capitain, bliver Oberst i 49 Aars Alderen, staaer 5 Aar i hver af de 2 yngre og 6 Aar i den ældste Gageclasse som Oberst og afgaaer efter at have gjort sit sidste Indstud efter det fyldte 65de Aar.

Hans Livrente vil da være 1,082 Rd. eller noget over Halvdelen af Pensionen.

2det Exempel. En Ministertalemedlem ansættes i 30 Aars Alderen som Fuldmægtig (Gage 900 Rd., stigende hvert 2det Aar med 100 Rd.), bliver i 38 Aars Alderen Contorchef (Gage 1,600 Rd., stigende hvert 3die Aar med 200 Rd.) og i 52 Aars Alderen Departementschef (Gage 2,600 Rd., stigende hvert 3die Aar med 200 Rd.). Han afgaaer efter at have gjort sit sidste Indstud i 69 Aars Alderen.

Hans Livrente vil da udgjøre 2,235 Rd. eller over $1\frac{1}{2}$ af Pensionen.

3die Exempel. En Universitetslærer ansættes i 35 Aars Alderen som Professor. Hans Begyndelsesgage er 1,600 Rd., og denne stiger med 200 Rd., først hvert 3die Aar og senere hvert 5te Aar, til den har naaet 3,000 Rd. Han afgaaer efter at gjort sit sidste Indstud i 68 Aars Alderen.

Hans Livrente vil da være 1,920 Rd. eller næsten den hele Pension.

4de Exempel. En Soldassistent erholder kongelig Adnævnelse i 40 Aars Alderen med en Gage af 600 Rd.; i 50 Aars Alderen stiger hans Gage til 800 Rd. Han afgaaer efter at have gjort sit sidste Indstud i en Alder af 70 Aar.

Hans Livrente vil da udgjøre 350 Rd. eller omtrent $\frac{2}{3}$ af Pensionen.

Af disse Exempler fremgaaer formentlig, at for de Embedsmænd, som antættes i en Alder af under 40 Aar og blive i Tjenesten til de ere mellem 65 og 70 Aar gamle, kan det antages, at den opsamlede Livrente

ved Afstedigelsen vil udgjøre imellem det Halve af Pensionen og hele Pensionen. Derfor altsaa alle Embedsmænd blive saa længe i Tjenesten, vilde Besparelsen for Statskassen være særdeles betydelig; men en tidligere Afstedigelse forhindrer Livrentens Beløb i meget høj Grad, og man kan derfor ikke vente, at Besparelsen skulde blive saa stor som ovenfor nævnt. Vi have, navnlig i senere Aar, havt mange Afstedigelser af yngre Embedsmænd, og skulde dette i Fremtiden gjentages, vil Besparelsen for Statskassen ved denne Foranstaltning blive langt mindre. Det maa dog herved erindres, at vi ogsaa have havt ganske særegne Forhold, som vi kunne have Haab om ikke at see gjentagne, og i ethvert Tilfælde vil der dog altid blive en betydelig Del af Pensionerne, og navnlig af de største, som ville blive tilstaaede virkelig udjente Embedsmænd. En nøagtigere Beregning er det umuligt at give, da Ingen kan forudsige, i hvilken Livsalder og efter hvilken Tjenestetid i Fremtiden Embedsmændene ville blive afstedigede.

Udvalget har drøftet Spørgsmaalet om, hvorvidt Grundlovens Bestemmelse, at Embedsmændene skulde have Pension efter Pensionsloven, kunde gjøre det nødvendigt at fastsætte, at en Del af den ved Pensionsloven bestemte Pension ikke skulde kunne erstattes ved Livrenter. Da imidlertid Alt, hvad Grundloven kan have tilsiget ved at sikke Embedsmændene denne Pensionsret, fuldt opfyldes ved, at der sikres dem Livrenter, der yde dem netop det Samme som Pensionerne, kun i en for dem endnu bedre Form, finder Udvalget ikke, at der er Anledning til af rent formelle Grunde at træffe en Bestemmelse, som ingen reel Betydning vilde have og let kunde blive aldeles illusorisk. Udvalgets Forslag antaster ikke alene Grundlovens Bud; det lader endog alle Pensionslovens Bestemmelser staae aldeles urørte, eftersom det kun baner Vej for, at en betydelig Del af den Byrde, som disse Bestemmelser paalægge Staten, efterhaanden vil kunne bortfalde for Statskassen, idet den paa anden Maade udredes. Det har derhos den Fordel, at dersom de forskjellige Dele af den lovgivende Magt kunne enes om det, saa at det bliver til Lov i denne Session, da vil der,